

حسن غفاری در گفت و گو با ستاد خبری جشنواره:

نگاه سلیقه‌ای به عکاسان باعث سرکوب آن‌ها می‌شود

ریز خبر

نمایش عکس‌های حذف شده در فرهنگسرای رسانه

دیروز فرهنگسرای رسانه میزبان عکس‌های سانسور شده نمایشگاه دوربین دات نت بود. لابی فرهنگسرای رسانه دیروز با نمایش این عکسها محل تردد و رفت و آمد اعضا و علاقه مندان به عکاسی بود تا تماشاگر عکس‌هایی باشند که به ناحق از نمایشگاه دوربین دات نت حذف شده بود. نکته جالب در این بین اتفاق نظر تمامی بازدیدکنندگان در غیرمنطقی بودن حذف این عکس‌ها بود.

گفتنی است ۲۲ قطعه عکس از مجموعه عکسهای برتر راه یافته به نمایشگاه چهارمین جشنواره دوربین دات نت در روز نخست نمایش توسط دکتر گودرزی مسئول هنرهای تجسمی حوزه هنری حذف شد. به دنبال این موضوع و با رایزنی‌های دبیر جشنواره چهارم و نظر مساعد مسئولان فرهنگسرای رسانه ۱۸ عکس از ۲۲ عکس حذف شده در لابی این فرهنگسرا به نمایش گذاشته شد و تنها ۴ عکس اجازه نمایش در این فرهنگسرا را پیدا نکرد.

احسان رافتی در خصوص عدم نمایش این ۴ عکس گفت: در هر نمایشگاه عکسی حذف تعدادی عکس به دلیل وجود برخی خطوط قرمز طبیعی به نظر می‌رسد و این ۴ عکس هم با نظر موافق برگزارکنندگان جشنواره و مسوولان فرهنگسرای رسانه صورت گرفت و قابلیت نمایش عمومی ندارد.

وی در ادامه افزود: من از مسئولان فرهنگسرای رسانه به دلیل قبول نمایش این عکسها سپاسگذاری می‌کنم و حرکت دوستان فرهنگسرای رسانه ثابت کرد که حذف ۲۲ عکس در روز اول نمایشگاه عملی غیرمنطقی و ناعادلانه بود.

حسن غفاری در جشنواره

و گرایش قوم‌شناسی و خارج از فضای شهری کار کنم و تنها دغدغه من در طول این سالها شنا ساندن زندگی اقوام مختلف از طریق عکاسی بوده است. اقوامی که خوشبختانه تعداد آنها در ایران کم نیست و احساس می‌کنم به تصویر کشیدن آداب و رسوم آنها جذابیت‌های خاص خودش را داشته باشد.

به نظر شما مهمترین ویژگی عکاسی مستند-اجتماعی چیست؟

به نظر من شاخه عکاسی مستند-اجتماعی به تعبیری عکس گرفتن از یک واقعیت و از هر آنچه در اطراف ما در جریان است تعریف می‌شود. به وجود آوردن فضایی برای تجزیه و تحلیل و تأثیر گذاری عکس‌ها در جامعه از مهمترین ویژگی‌های عکس مستند-اجتماعی است. عموماً دو نوع نگاه در عکاسی مستند-اجتماعی به چشم می‌خورد: زمانی من عکاسی می‌کنم به صرف اینکه باعث آگاهی و هوشیاری مردم را نسبت به یک قوم خاص افزایش دهم، و یا زمانی با یک نگاه نقادانه سعی می‌کنم شرایط انسانی‌هایی را به تصویر بکشم که علارغم اینکه می‌توانند زندگی خوبی داشته باشند، در بدترین شرایط ممکن زندگی می‌کنند. عکاسی مستند-اجتماعی در وهله اول دارای یک فضای تفریحی است، چرا که مردم با دیدن عکس‌ها تفاوت در زندگی و آداب و رسوم و بسیاری از عادات‌های روزمره آدم‌ها را درک می‌کنند و برایشان جذاب است و در مرحله بعدی یکسری اطلاعات را از شرایط زندگی آنها به بیننده منتقل می‌کند و

بهنماز شیربانی | (مسابقه ایران) از جمله بخشهایی جشنواره چهارم است که حسن غفاری دانش‌آموخته عکاسی مستند-اجتماعی داوری این بخش را بر عهده داشت. برگزاری کارگاه تخصصی در زمینه عکاسی مستند-اجتماعی توسط حسن غفاری در اولین روز برگزاری جشنواره علاقه مندان بسیاری را با خود همراه کرد. به همین بهانه گفت و گویی کوتاه با او داشتیم که در ادامه می‌خوانید.

چه دلیلی باعث شد تا عکاسی مستند-اجتماعی را به عنوان فعالیت هنری خود انتخاب کنید؟

من بزرگ شده فضای عشایری هستم و از ابتدا در چنین محیطی تربیت شده‌ام. در ابتدا علاقه من به ثبت تصاویری از آداب و رسوم و زندگی اجتماعی آدم‌های اطرافم بود. بدون آنکه بینش دقیقی از کاری که انجام می‌دهم داشته باشم، شاید علاقه من به عکاسی مستند-اجتماعی تأثیر گرفته از عمومیم بود که به واسطه نگارش کتاب‌هایی در باره آداب و رسوم و زندگی اقوام مختلف مدام با مردم در ارتباط بودم و من سعی کردم این ارتباط را از طریق عکاسی ادامه دهم. سال ۱۳۶۸ زمان ورود من به حیطه‌ی عکاسی مستند-اجتماعی بود و بعد از وارد شدن به دانشگاه و آشنا شدن با تعاریف علوم اجتماعی و انسان‌شناسی تصویری و خصوصاً مردم‌نگاری با علم و آگاهی بیشتری کارم را ادامه دادم. من ترجیح دادم با نگاه مستند-اجتماعی

این دو موضوع تعریفی از انسان‌شناسی تصویری است.

در کل نگاه شما به عکس‌های بخش سفر یا (مسابقه ایران) در این دوره از جشنواره دوربین دات نت چگونه است؟

خوشبختانه در جشنواره دوربین دات نت شاهد آثار خوبی از عکاسان بودم. اما تنها موضوعی که من را غافلگیر کرد، عدم نمایش تعدادی از عکس‌ها در نمایشگاه بود. من احساس می‌کنم این کار یک حس سرکوب شدگی را برای عکاس به همراه می‌آورد. اگر این واقعیت را بپذیریم که یک عکاس با در نظر گرفتن تمام شرایط و قوانین جاری در کشورش عکاسی می‌کند و حتی در مواردی اولین سانسورها را خودش در عکس‌هایش اعمال می‌کند چنین برخورد نا مناسبی با یک عکاس نمی‌شود. من تصور می‌کنم وقتی یک عکاس در کشور خودش چنین برخورد‌هایی را ببیند، ناچاراً تلاش می‌کند در کشور دیگری آثارش را به نمایش بگذارد. متأسفانه این اواخر عکاسان با استعداد زیادی از ایران خارج شده‌اند. که طبیعتاً هر کدام از آنها در آگاهی و اطلاع‌رسانی و نشان دادن نا بسامانی‌های اجتماعی سهم زیادی داشته‌اند. نگاه شخصی و سلیقه‌ای به معنای عکاسی بسیار اتفاق ناخوشایندی است. که امیدوارم این موضوع در مورد عکاسان بازنگری شود.

برگزاری تورهای گردشگری توسط سایت دوربین دات نت تا چه اندازه می‌تواند در ارتقای سطح کیفیت عکس‌های مستند-اجتماعی مفید واقع شود؟

خوشحالم که دوربین دات نت با برگزاری تورهای گردشگری قدم‌های مثبتی را در جهت ارتقای سواد بصری در حوزه عکاسی مستند-اجتماعی برداشته است. اما معتقدم که قبل از سفر باید آموزش‌هایی در زمینه عکاسی سفر یا معماری برای عکاسان برگزار شود. تا با نگاه بهتری عکس‌های از طبیعت ثبت شود. دوربین دات نت چهارمین سال فعالیتش را پشت سر می‌گذارد و طبعاً جای رشد بیشتری خواهد داشت. من امیدوارم دوربین دات نت توسط ارگانهای مختلف بیشتر حمایت شود تا چنین مجموعه‌ای که می‌تواند عکاسان خوبی را تربیت کند بیش از پیش موفق باشد.